ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 83 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 2-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΕΩΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 13
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ, ΕΠΑΝΤΑΣΗ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΑΛΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΕΠΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΠΡΩΪΑ".

ΗΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 678

ΔΕΥΤΕΡΑ
17
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΔΡΑ ο Α. 36 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΔΡ. 5.Α. 43
ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΤΕΣΤΗ 15.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 10.4 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ ΑΝΕΜΟΣ: ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΜΕΤΡ. ΙΩΝΙΟΝ 8Β. ΑΣΤ. ΘΑΛ. ΑΤΤΙΚΗ ΕΛΚ. ΓΑΛ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΠΑΣ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 765,1

Ο ΜΟΝΟΣ ΥΠΑΙΤΙΟΣ

Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἄγγλου στρατάρχου Οὐίλσων, αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἐλληνικὴν ἀπόβασιν εἰς τὴν Σμύρνην, δὲν μᾶς εὐρίσκουν ἐντελῶς ἀνεπιλήπτους. Ἐξ ἐγγράφων τά ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Παρισινὴν «Πρωΐαν», τὴν ἑπαύριον τοῦ ἐξαπλοῦ «διακαιτοῦ» ἔτους τοῦ 1922, ἤτο γνωστὸν ὅτι ὁ στρατάρχης Οὐίλσων, ἐπιτελάρχης τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, εἰδοφίλη, ἐπιεικὴς μὲ ἐξιδιασταν γνωμῶν πρὸς τὸν κ. Λλοῦδ Τζώρτζ καὶ κατὰ μορφὴν συνάφειαν πρὸς τὸ «ἐνεργοῦμενον» τοῦ, δὲν ἦτο ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἐγνωρίζαμεν ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐκείνων ὅτι ὁ κ. Λλοῦδ Τζώρτζ ἐπροτείνετο πολλάκις τὸ ἔν λόγῳ τὸν ἀποστολὴν καὶ τὴν παίδευσιν Ἄγγλων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἀντίστασις δὲν ἦτο πολὺ σοβαρὰ. Ἐγνωρίζαμεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐτηλεγράφει τὴν 10 Μαρτίου 1920 πρὸς τὸν Ρέπουλην ὅτι οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐπιτελείου ἐκφράζουν πρὸς τὸν Λλοῦδ Τζώρτζ, ἀποφανθέντες ὅτι δὲν ἐπιμελῆς ἐξέτασις τῆς κατστάσεως ἀποδείκνυεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι διαθέτουν ἀκόμη ἄνδρας, καὶ αὐχὶ ἐλάχιστα τὰς ὁποίας τοιαῦτα ὑπῆρξε καὶ πείσω ἐγὼ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι διαδέχομαι τὸν. Προσδέτουν ὅτι πάσα πρόοδος ἀπέβαινε ἀνεμπόδιστος τῆς Ἀλβανικῆς πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης εἰς ἐκεῖνα τὰ τμήματα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει τὸν ὅρον τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἐ. γνωρίζαμεν ἐκ τοῦ 20 Αὐγούστου 1920, ὅτε ἡ ἀκόμη νικητὴ ἡ μεγάλη Βρεττανία ἐν τῷ ἀπόγειμ 16 Ἰουνίου 1920 τηλεγραφήματος πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὸν Ἀγγλικὸν Πολίτην ὅτι ὁ "Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ Σῶμα χοι καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Ἐπιτελεῖον δεν εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν "Ἀγγλου πρωθυπουργοῦ. Ἐ. γνωρίζαμεν ὅτι τὴν 30 Αὐγούστου 1920, ὅτε ἡ ἀκόμη νικητὴ ἡ μεγάλη Βρεττανία ἐν τῷ ἀπόγειμ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐμεσουμένου ἐν τῇ ἡ κυβερνήσει τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ ἀλλοπαλλὴ διάσκεψις τοῦ Λιμπαὶν ἐκινεῖτο μεταξὺ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ καταβλὴν προσπαθείας δπως διαλύσῃ τὰς κυβερνήσεις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀγκύρας. Πάντα ταῦτα τὰ ἐγκωμιαστικὰ λόγια τῶν ἀποκαλύψεις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατάρχου καὶ ἀξιόπιστον ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἐπιπολαιότητα τοῦ κ. Βενιζέλου. Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Οὐίλσων ἠσθάνθησαν ἀφανφὸν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος σίαν ἡ ἐκ πολιτικῆς σκοπιμότητος ἀσθενής τῆς Χαλεπᾶς ὑπόθεσις ἐκρατάνν τὴν εὐθύνην τοῦ Μεγαλοκαπετάνιου δρκωτικὰ καὶ ἐπτρεπε νὰ γίνῃ αὐτὸς ἀντὶ τῶν ἀνεψθύνων ἀντιπάλων του στόχος τοῦ ἀποσκάσματος τῆς ἐπτελέσεως εἰς τὴν ἀβίβ.

«Ο Οὐίλσων Τσῶρτσιλ καὶ ἐνῷ γράφει ὁ Οὐίλσων, συνομιλήσαμεν ἐπὶ πλεῖον ὅφαν μὲ τὸν Βενιζέλον (19 Μαρτίου 1920). Τοῦ εἶπαμεν καθαρὰ ὅτι, οὔτε εἰς ἄνθρωπος, οὔτε εἰς χρῆμα, οὔτε εἰς τὴν Θρᾴκην, οὔτε εἰς τὴν Σμύρνην ἠθέλαμεν βοηθήσει τοὺς Ἕλληνας, καθόσον ἠθη κίνμενον ἀναλάβει πρωτοστασίαν βᾴρη ἀπὸ ὅσα ἠδύνατο νὰ ἀντιεστοπίση ὁ μικρὸς στρατὸς μας. Τοῦ εἶπα ὅτι ἐλεεῖλε κατασταστρέψῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐὰν τὸ λέμφ ἐπὶ ἐπὶ μὲ τὴν Τουρκίαν.. καὶ ὅτι ἡ ἀφαίμαξις εἰς ἄνδρας καὶ χρήμα θὰ ἦτο ὑπερ τὸ δέον μεγάλη διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκείνος εἶπε ὅτι δὲν συνεφώνει μὲ αὐτόν».

Πολιτικὸς ἰσοφρονῶν, πολιτικὸς ἔχων τὸ αἴσθημα τῆς πραγματικότητος, καὶ αὐχὶ ἐπιπολαίας τὰς ὁποίας τοιαῦτα ὑπῆρξε καὶ πείσω ἐγὼ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι διαδέχομαι τὸν. Προσδέτουν ὅτι πάσα πρόοδος ἀπέβαινε ἀνεμπόδιστος τῆς Ἀλβανικῆς πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης εἰς ἐκεῖνα τὰ τμήματα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει τὸν ὅρον τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἐ. γνωρίζαμεν ἐκ τοῦ 20 Αὐγούστου 1920, ὅτε ἡ ἀκόμη νικητὴ ἡ μεγάλη Βρεττανία ἐν τῷ ἀπόγειμ 16 Ἰουνίου 1920 τηλεγραφήματος πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὸν Ἀγγλικὸν Πολίτην ὅτι ὁ "Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ Σῶμα χοι καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Ἐπιτελεῖον δεν εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν "Ἀγγλου πρωθυπουργοῦ. Ἐ. γνωρίζαμεν ὅτι τὴν 30 Αὐγούστου 1920, ὅτε ἡ ἀκόμη νικητὴ ἡ μεγάλη Βρεττανία ἐν τῷ ἀπόγειμ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐμεσουμένου ἐν τῇ ἡ κυβερνήσει τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ ἀλλοπαλλὴ διάσκεψις τοῦ Λιμπαὶν ἐκινεῖτο μεταξὺ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ καταβλὴν προσπαθείας δπως διαλύσῃ τὰς κυβερνήσεις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀγκύρας. Πάντα ταῦτα τὰ ἐγκωμιαστικὰ λόγια τῶν ἀποκαλύψεις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατάρχου καὶ ἀξιόπιστον ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἐπιπολαιότη-

ΠΩΣ Η ΕΛΛΑΣ ΕΣΤΑΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ
ΑΙ ΔΙΕΝΕΞΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ
Η ΧΑΩΔΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΛ ΤΖΩΡΤΖ

Ὁ ἀγκαιρὸς τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.—"Ἐοιδες ἀεὶ ἐν Ἕλλῃ ὀδόμενον δοκοῦν ἀγαθὸν καὶ ἀναμένω.—Πῶς ἐδυσάξονο τὰ κηλοῦ "ἔθνη.—30 μεσαρχαι διὰ ἐν Ἑυνδέκαν τῶν Λεβεῶν.—Ἡ ἐφάνίας τῶν Κεμαλικῶν.—Ἡ ἐφαρμὶς τοῦ Οὐίλσων

Ἐφαρμόσαμεν τὰ τέλη τοῦ 1919. Αἱ ἡμέρες ἐπαρρόσκοπα διαφωνίαι μεταξὺ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας ἀλοκόν ἐνδιαφέροντα ἐν σχέσει μὲ τὴν κατάστασιν τῆς Ἐγγύς Ἀνατολῆς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοίλανσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀρμενίας καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Σμύρνης ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν κατὰ τὸ Μάιον τοῦ 1919 ἀποβίβασιν ἀσκάσων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Σμύρνην.

Αἱ διαφορὰι διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.—Ἀναγκαία ἡ τοῦ κόλπους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.—Αἱ Ἀγγλογαλλικαὶ διενέξεις

Τὴν 30 Δεκεμβρίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μονταγκοῦ, ἀδιαθέτων, παρεκάλεσε τὸν Ἐπιτελάρχην νὰ μετάβῃ εἰς τὸ Ἴνστιτοῦτ. Ἐκεῖ εἶπε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναγκαίας τῆς τῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία ἐκρίθη ἀναγκαία διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀναγκαίας τῆς ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικῆς Κωνσταντινουπόλεως. Προειδοποίησε ὅτι ἐὰν ἐπιτεθῶμεν εἰς τὴν Σμύρνη, ἐὰν ἐπιτεθῶμεν τοῦ Μπαλκαν καὶ τὴν σπάνιν τοῦ Κόλχων. Ἐὰν ἐπιτεθῶμεν εἰς τὴν Θρᾴκη καὶ ἀρχοῦ λάβῃ τὴν τῶν ἀπόκτων ἀνθρώπων, ὅπου ἐκεῖ τῆς διατηρήσεως τῆς Τουρκικῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἶπε εἰς τὴν Μονταγκοῦ, ὅτι κατὰ τὴν ἀποψιν αὐτοῦ ἦτο ἀπὸ πολὺ ἀρχὴ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος νὰ μὴ ἀφοσιωθῶμεν εἰς τὴν Μικρᾶσιαν. Ἀλλὰ ἐὰν ἐπιτεθῶμεν εἰς τὴν Γαλλικὴν πολιτικὴν ἀπὸ τὴν ἀπόχωρήσεως τοῦ κ. Κλεμανσοῦ καὶ μεταβλάπτει εἰς φιλότουρκον, ἐὰν ἐφαρμόσωμεν ἐν τῇ γ' ἀδυναμίᾳ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς συνπυπουργοὺς τοῦ καὶ εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον, ἐφ' ὅσον ἐγνόριζε τὰς διαφορὰς καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν "Ἀγγλίας ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν κατεστροφήν.» Ἐγνωρίζαμεν ἐκ τῶν 30 Αὐγούστου 1920, ὅτε ἡ ἀκόμη νικητὴ ἡ μεγάλη Βρεττανία ἐν τῷ ἀπόγειμ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐμεσουμένου ἐν τῇ ἡ κυβερνήσει τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ ἀλλοπαλλὴ διάσκεψις τοῦ Λιμπαὶν ἐκινεῖτο μεταξὺ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ καταβλὴν προσπαθείας δπως διαλύσῃ τὰς κυβερνήσεις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀγκύρας. Πάντα ταῦτα τὰ ἐγκωμιαστικὰ λόγια τῶν ἀποκαλύψεις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατάρχου καὶ ἀξιόπιστον ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἐπιπολαιότη-

---

ΤΑΣ ΑΝΩΜΑΛΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΘΑ ΔΕΧΘΩ Ο ΚΟΥΛΙΣ

ΔΟΝΑΙΝΟΝ. Ὁπωσδήποτε. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῳ ὁ Ἀπερωνὰς Πρόεδρος κ. Κούλις Ἔπεσε ἀφοῦ ἐπιτέθη ἐναντίον τῶν ἀνωμάλων τῶν Τοῦρκων, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπρόκλητον ἔκαν καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου, μιὰ ἀγγλοφίλα κυβέρνησις ἐπιτίθεται τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἔκτοτε δὲ ὁ Τίτος δὲν τὸν ἀφῆκε ἡσυχάζει καὶ ἐβγῆκε τὰς ἔνοιες αὐτοῦ τῆς Ἀλβανικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Κούλις δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴς ἀφοσιωμένας ἐνέργειας τῆς Ἀλβανίας ἔκτοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθρου τοῦ ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς ἀνωτέρω ἐνέργειας τῆς ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς ἀνωτέρω ἐνέργειας τῆς ἐνόπλου ἀνεξαρτησίας καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ.

Ἀλλὰ ἡ προκαταβολὴ δυσκόλεις ἐνῷ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλβανίας ἐκινεῖτο ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἐκ τῆς ἐπιτάσεως ἀπὸ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλβανίας

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ Δρ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΡ.ΓΡΑ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15

Μένει αι έντυποι σελίδες πληρωμή ξεχωριστές κιτρινωμένοι φέρουσαι την υπογραφήν του διευχειριστού της «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΤΙΝΑ και την σφραγίδα της εφημερίδος είνε ψευδοεν. Οιεσδήποτε σελίδες φέρουσαι αι και αι ένυπαι τοιαύταιι άνευ της ανωτέρω υπογραφής τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγίδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἀκυροι καὶ δεν ανεγνωρίζονται.

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΟΥ ΟΥΓΚΑΝΔΑ

ΠΩΣ ΕΣΤΑΛΗ
Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

Συνέχεια εκ της α' σελίδος)

Την ίδιαν γνώμην:

Εἰς τὴν σύνοψιν τῆς 17η π.μ., τὸ «Ρόιτερ» ἀναζήτησον τὴν ἀπόφασιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς τὸ τέλος ἀπεφάσισεν νὰ ἀνάθεσον ὁρισμένα πράγματα εἰς ἑαυτὸν (τοὺς πρεσβευτὰς) Συνεδριάσεις πρὸς καὶ ἀπόφασις καὶ συνέπειαι μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πολιορκίαν ἑωσοῦ βορείως καὶ νοτίως τῆς Σμύρνης καὶ περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν δύο Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων (τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος), ὅπως ἐπιφορτίσῃ τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν ἵνα «Ἐξαιρεθῇ ἡ ἐνέργεια δὲν ἔχουν εἰς τὸν Δεύτερ Τζωρτζ, διότι θὰ ἐνοτίσῃ τὸν Ἕλληνας, ἐνῶ ἐὰν ἐκφρασθῇ ὅτι ἔχουν εἰς τὸν ἀνωτέρω, διότι μὲ τὸν Δεύτ Μάστερ εἶχεν ἐχθρικοτέρας εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀπόφασιν τίνος ἄλλου μπορεῖ ἴσως μένει ἀνοικτὸν τὸ Δεύτ Τζωρτζ.

Ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς Συνδιασκέψεως ἔλαβε χώραν τὴν 26 Ἀπριλίου. Τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπροσωπείας Ὀλίβιε.

Τὰ «Ρόιτερ» φροντίζει δεν ἔκαμαν καλὴ δουλειά, ἀφοῦ εἰς στρατιωτικὴ ἔρευνα τὴν γνώμην δεν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀπαντήσῃ. Ὀλίβιε ἀπεφασίσθη πλὴν τοῦ ὅτι οἱ Σύμμαχοι κυρίαρχοι τὴν Πελοπόννησον, ἡ Ἑλλὰς τὴν Σμύρνη καὶ οἱ Ἄνατόλ τὴν Ἀρφεῖαν. Ἡ συνάντησις μὲ τὴν Τουρκίαν εἶνε ἀνοικτὴ ἀπόφασις, διότι ἡ ἀρμενικὴ μεθόρις ἀποβλέπῃ εἰς τὸν Πρόεδρον Οὐίλσον, ἡ ἀνωμαλία ἀφοῦ δὲ διπλασιάσεται ἐὰν... Ὀλόκληρον τεμαχιστὸν ζήτημα δεν τελεῖ εἰς ἐκφρασιν λόγω τῆς πρόσφατοῦ συνόψεως τοῦ Δεύτ τῆς 26 Μαΐου. Ὁ δὲν δίκαιοσύνῃ περὶ τῆς Ρωσσίας ἡ ἀναγνώρισις τῆς Σοβιέτ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ τῶν περιοχῶν ὁποιο θὰ διεξοφεῖν θρυμμυρίσεις. Ἡ ἀλβανία εἶνε, ἀν ἡ φροντὶς ἀπέδειξε ἔτσι ἐπὶ τῆς πλήρη ἀνικανότητα τῶν «Ρόιτερ» ὅπως ἀντιστοιχοῦσιν τὸ γεγονὸς ἡ δὲ ἀφορᾶν γενικὸν τίνος τὴν ἀξιόπιστόνατος.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν.—Οἱ Κεμαλικοὶ εἰσέρχονται ἐπὶ σκηνῆς.—Ἡ χάοδος πολιτικὴ τοῦ Λόοῦ Τζωρτζ.—Ἀπειλεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις

Δεσποτὸν μένει μετὰ τὴν ἀνάκρισιν, ἔτου τὴν 5 Μαΐου 1919 ἐπιδόσιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀνατολικὴν Θρᾴκη, τὴν ἐξ ἀπόψεως τοῦ Δεύτ Τζωρτζ ἀνάγκην τῶν ἐνοτίων μιᾶς ἐσωτερικῶν ἀναρχιῶν τῶν ἐσωτερικῶν ἀναρχιῶν τῶν ἐνωμένων ἐθνῶν ἀνεγνωρίσθη. Ἡ Ἑλλὰς ἐπιφορτίζεται νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν συνθήκας διατάξεις. Ἐξ τὸ Ἰόνιος ὁ ἀνθρωπος, ἐκπίπτει. Εἰς ἀλλὰ τὴν ἀξιόπιστον ἀνάκρισιν τοῦ Δεύτ Τζωρτζ ἐπιστρέφει, ἀφοῦ ἀν ἔχει ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τῶν ἐνωμένων ἐθνῶν.

Κατὰ τὸ δόκτορα Δεύτ ὁ Ἄγγλος ἐπιτρέπεται ἐπιφορφοῦν (τρόπον ὁ δόκτορ) τὸν ἀφοῦ ἐκεῖνος τὸν συνεφέρει ἐκεῖνος ἐν ἡ κάθεστος ἔχουν ἀπαιτήσεις νὰ κυρίαρχη τὴν ἀνατολικὴν Θρᾴκη ἐν μόνο εἰς τὸ Βατούμ, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ὁμφρὲ παρατάξεις τοῦ ἀποίας ἔκαμεν ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ κατεστοῦ ἐκεῖνος ἐκεῖ ἀφοῦ ἐκεῖνος τὸν ἐν ἐχέσει μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς παρουσίας τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν δύο ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν Θρᾴκη. Ἡ κατάστασις ἀφοῦ ἐκεῖνος τὸν ἐν ἐχέσει μὲ τὴν ἀνάγκη τῆς κατοπτῆ ἔβλεπε λεπτὴ καὶ κρίσιμος λόγω τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς καὶ αἱ ἐπιφάνειαι ἐκεῖνοι ἐν ἐν ἐν φθόνος τῆς ἀφιλοκερδοῦς κατοχῆς τῆς ὀθωμανικῆς κατοχῆς τῆς ἀνατολικῆς Θρᾴκης ἐν ἐν ἐν

Εκ Του Περιφηρίου Τον Γεγονότων

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τα φιμολογούμενα περί τοποτηρησεως του Μεταξικού κόμματος (!) από τήν κυβέρνησιν καὶ σκηνοθετήσεως διαφόρων ἐπεισοδίων τοῦ ἐξωτερικοῦ τρόπου τοῦ εὐρίσκομεν πολὺ σοβαρά. Ἐκ ὅσων ὑπάρχουν ἐνδιαιτέρουσαι συμβάσεις, ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ν' ἀναδειχθῇ ἡν Ἑλλάδα διὰ ἰσπειρῆ τὸ κάθισμα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ὁ κ. Νικολούδης θὰ προσοποιεῖται τὸν προϊστάμενον τοῦ κ. Δούζιου (τοῦ ὁποίου εἶνε ὑφιστάμενος). Ἀλλ' ἐν γνώμῃ μας αὕτη ἀποδεικτῷ ἐσφαλμένη, θὰ δεῆση νὰ ποτεῖ ἀπὸ τὸν κ. Μεταξᾶ στερεῖται οἰασδήποτε πολιτικῆς ἀντιλήψεως φανταζόμενος ὅτι ἀπαλλάσσεται ὁρισμένων εὐθυνῶν ἐν ἀποχωρῇ ἐκ τῶν πρωτοβουλιῶν τῶν τριῶν πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπουχῆς πρὸς ἣν μᾶς ὁδήγησε τὸ δεύτερον ὑπουργεῖον Ζαΐμη.

Η ΑΝΑΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἀξιοπρόσεκτα τὰ γεγονότα ἐν Ἐξαρτήσεοι, φέρουν ὡς ἀνάμεσον εἰς τὴν ἀντίθεσιν μιγνυομένους εἰς τὴν ἀντιπαράθεσιν ὀβριῶν τῶν κομιτατζήδων καὶ τοῦς κομμουνιστάς. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι δεῖγμα ἀνωτέρας σκέψης τῆς κομμουνιστικῆς ἑστίας ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνεπαρκοῦς τῆς ταρκχοτικοῦ στοιχείου περιφερεῖας τῆς συνεργασίας, ἔτεν πρακτικὰ τὰ πρόβλεψαν τὸν κίνδυνον ἀφορῶν τὴν πολιτικὴ περιπλοκεῖα. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέτυχε τὴν ἐξακολούθησιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀφεῖλας τῶν ἐνίων ἐκ τῶν ἀντιπαστικῶν τῶν κρατῶν τῶν ἀναγνωρίσεων καὶ ἄλλων ἀξιόλογα ἀμυνα κατὰ τὸ κεμμουνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ.

ΔΙΑΝΕΥΣΟΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ἡ ἀπόφασις τοῦ Α' Σύμβουλίου τῶν κληρονόμων ἡμερησίου διαταγὴν τοῦ:

«Μία καὶ μόνη ἀνάγκη ὑπάρχει ἐκεῖνη καὶ ἡ ἀγάπη τῶν «ἐκεινῶν τῆς Πατρίδος» Ὁ Σταρός».

Ἡ φράσις αὕτη θ' ἀπετέλεν κάποιαν ἀλήθειαν, ἐὰν ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐν τῇ ἀνεμοστόβιλος οἰκεσῆς ἐλλαπαλλῆκαν σφαιριστικοὶ ἐπεισοδεῖαι, τὰ νεκρίματα, τὰ ἀρνοῦμενα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλγαρίας, τὰ ἀνεξαρτήτου κατάστασις εἰς τὴν ἀσίαν ἢν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῆς Πατρίδα.

ΑΝΟΗΣΙΑ!

Συνεχίζεις ἀπογοιτεύνεις συνεχῶς ἀνεμίζει, γράφον περὶ τῶν ἀνωτέρων ἀνεμίζει ἐν τῷ ἀνεμίζει τῶν

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΕΡΒΙΚΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ ΤΟΥ ΤΣΕΝΑ ΒΕΗ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Κατά τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης, ἡ Ἰταλικὴ Ὕπας ἀπαντᾷ μετ' ἀγανακτήσεως εἰς τὰς κατηγορίας, τὰς ὁποίας ἐκ διατυπωμένων αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βελιγραδίου ἀναπτύσσουν ἐναντίον τῆς Ἰταλίας ἐκ ἀφορμῆς τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἐν Πράγᾳ Ἀλβανικοῦ πρεσβευτοῦ Τσένα Βεή. Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἐπιβεβαιοῦσιν τὴν εἴδησιν, ὅτι ὁ διπλωματικὸς κατοικεῖ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας εἰς τὴν Πράγαν. Ἀλλὰ ἐν τῷ ἀναφέρεται ἐν τῷ ἰταλικῷ ἔθνει ὅτι ὁ Τσένα ἔφθασε εἰς τὴν Πράγαν, ἐπιτρέψας εἰς Ἀλβανίαν, ἀπόδειν μετάβη εἰς Βιέννην διελθὼν τὴν Ἰταλίαν καὶ Βιέννην.

Ἐξ ἄλλου τηλεγραφεῖ ἐκ Βιέννης ἀντικαταστάτης τῆς Ἰταλίας ἐν Βελιγραδίῳ διερωτηθεὶς πρὸς τὸν κ. Μαρινκοβιτς ὅτι τὰ ἀντιτάλικα ἀσκοῦν τὴν σερβικὴν Τυπεα καὶ τὴν τρομοκρατικὴν ἐνεργεῖ τῆς Ἰταλίας ἀφθρογραφίαν τοῦ.

Οὗτος ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Βελιγραδίου τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν, ὅτι αἱ σερβικαὶ ἐφημερίδες φύσεις ἀνεφέρουν ἐκτενῆ σχόλια εἰς τὴν φάσιν τοῦ Ἀλβανοῦ διπλωματοῦ.

Οὗτος μετὰ τὴν «Πολίτικα», ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν ἐγκύκλιον ἀς πρὸς τὴν Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Σερβίας, ἡ «Βρεμὲν γράφει ὅτι ὁ Τσένα δέσης ἐφανεῖσθη, ὁλίστ ὑπῆρξεν ἀπαλὸς τῆς προσεγγίσεως Ἀλβανίας καὶ Σερβίας. Τὸ ἐγκύκλιον «ἐγκύκλιον-διατριβή», τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη ἐν τῷ ἰδίῳ κ.τ.λ. ἀποδεικνύει ἀλαθήστε προσεγγίσεις τῶν ὁμόδ ἐθνῶν ἐν τῷ μελλοντι. Ἠ αὐτὴ ἐξέλιξις ἀπέλασε τὴν φιλίαν τῶν ἀναστηρεῖ Βελιγραδίου. Ἐν τοιαῦτα ἐν τῷ ἐπιτεύχθη ἐν τῷ ἐπιτεύχθη ἐν τῷ ἐπιτεύχθη